

Sinnegatan N° 7.
Stämman 21 Okt. - 85.

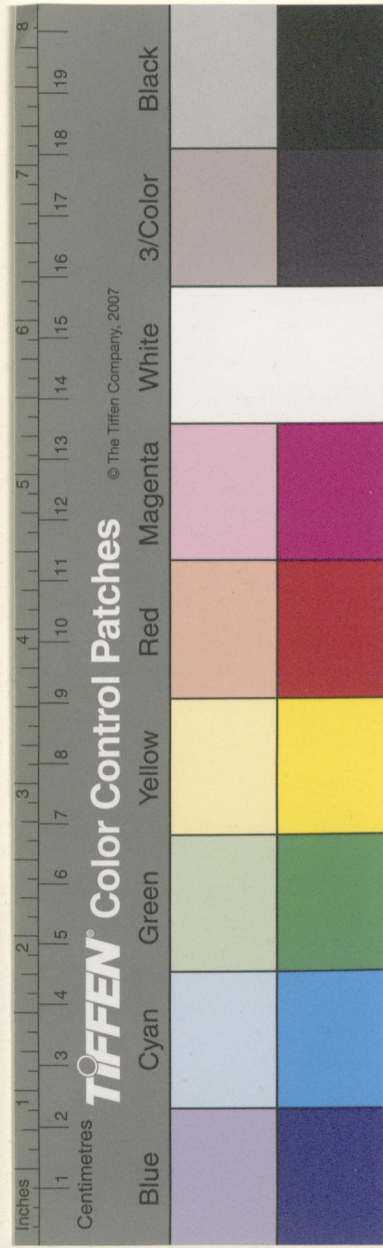
Mina Kära Kära!

Har jag ännu ett brev att
tacka för, två st. Tack, min
älskade pappa, för det som kom
i dag! Tack, Tosti min egen, för
det jag fick den 18! Det, om ni
blott skulle vara muntra och
friska, så vore allt så bra!
Jag har så ont af att tänka
på er enslighet och känne-
ning dervid så grymt brottlig;
men jag tror icke att det en
annan årtid, sommaren un-
dantagen, skulle varit så myc-
ket lättare. Det är ju nu en
så kort tid, som aldrig annars
läser ni på och vid godt mod, som så
lång!

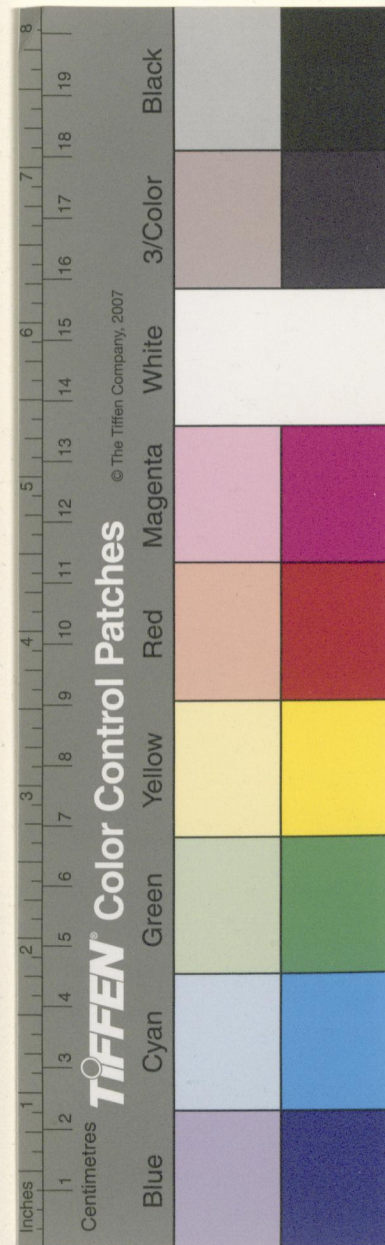

hade kommit i fråga, och på
 i vintern skäpper man knapp
 öfver hafvet. Jag tror icke alls
 att åretiden är ofördelaktig för
 mig, om blott in stä edes, äl-
 skade, älskade. Jag ser alltså
 ett arbete 5 timmar of dagen
 och mer a orkar jag knappt.
 Och Holm är en utmärkt
 lärare, det är han känd för.
 Han har alla de goda egenska-
 per som lärare Premazzi: salt-
 isade, vänlig, skämtsam, myc-
 ket fordrande också han, men
 först sedan han gifvit något gjf.
 Han talar, undervisar och för-
 klarar hela tiden och målar
 gjf rätt kraftiga kluror i
 mina städade taflor för att
 visa huru han vill ha det.

Det är just denna raskhet och
 säkerhet som jag saknar. För
 öfrigt är han nöjd med min
 snabbhet och mitt färgsinn.
 Han är alltid i det goda humör.
 Då jag hör någon komma i ga-
 teriet med hastiga steg gnolass-
 de, så vet jag strax att det är
 professorn, och medan han ser
 på mitt arbete eller målar låter
 det oupphörligt: pum, pum,
 pum - i diverse melodier. I
 hans atelies står ett pianino
 och några blåsinstrument, han
 är amatör på något af dem.
 Tre ggr i veckan är han i muse-
 et och equar mig då en god stund.
 Vårsta måndag får jag komma
 hem till honom jämte ett par
 andra damer, men han ger oss

icke mer än 2 ggr i veckan, de
 öfriga dagarna får jag måla i
 museet. Det är nyttigt. Näst
 det, att måla ute i naturen under
 lärares ledning, hvilket jag natur-
 ligtvis helst af allt ville, så är
 det nyttigt att sitta på afstånd
 från en stor, natursoann täfte
 och måla efter den förmeriskad
 och skizzerad. Det är ju nästan
 som att måla ute, för den som
 sedan
 har godt öga för perspektiv,
 hvilket jag ju lyckligtvis har,
 underlättas det betydligt. Hon-
 sten att måla efter naturen.
 Har vill att jag skall taga skizzer
 i museet så som jag skulle
 taga af särskilda vackra utsig-
 ter i naturen. Alltid är det
 ju blott ett surrogat, men dock

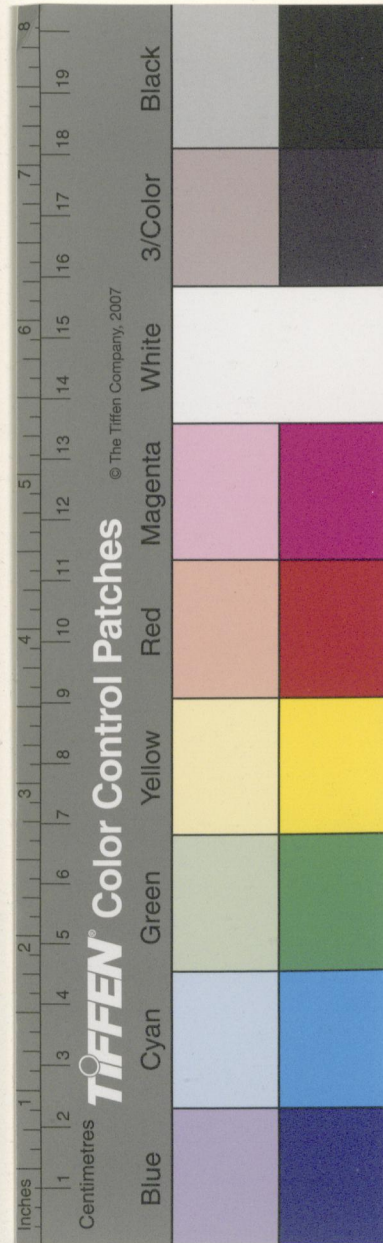
det bästa som gjude mig.
 Prof. Soloman sade en dag, att
 han gärna vill undervisa mig
 i perspektivlära på eftermiddagarna,
 om jag hade lust. Naturligtvis
 är jag rysligt tacksam, om det
 nu bara blir något utaf.
 Och så lär jag af att se, mer än
 vi kunna tänka er. Nästa söndag
 skall jag gå med Jenny Bonnier
 till stug. Almqvistens atelier
 han lär liksom så förtjusande
 vackra aquareller, säger hon.
 Soloman är, att jag nog tror
 mig få full valuta för hvad
 denna korta resan kostar, fast
 den flyttfågeln Klagg hade bittit
 i hjä än förutgå att hjälpa mig
 få dock inte glömma att det
 var han, som förde mig till

Och om nu hade det varit jag som
 gäddning annat än den här. Jag
 är dock en gammal och gammal

Både Gellerstedt och Holm och
lyckades intressera dessa båda
för min ringa person. Sedan
har jag icke återsett Mr. Hägg, jag
vet ej alls om han återvärdat från
Örebro. I tisdags, den 17 flyttade
jag från Victoria hit. Salonsans
ville hafva rummen ordentligt
i vinterskick, innan de togo emot
mig, därför fick jag bo i hotellet
så länge. Min räkning der steg
med drickspengar och allt till
40 Kr. för 12 dygn. Hite var det så
billigt just, men oklanderligt or-
dentligt och bra hade jag haft der
och både frun och min städessa
hade varit utmärkt snälla mot
mig. Ett par dagar förut hade jag
afhemtat Baby hos Améens och
fört honom åter till mlle Hjellström.

Lustigt var att se huru kräftet
visste war han trufdes bäst. Då
jag åter kom till Améens blef han
nysligt glad, och då jag frågade om
han ville komma med mig bort
kallade han under högt skall
idkbligen emot mig. Vi voro i
en half timme på den korta vä-
gen, emedan Präben är odrägligt
nyfiken och inte har något begrepp
om stads skick, utan stannar eller
villar af vid varje hörn och trappa
och ger sig till att sällskapa med
hvar ena runt han möter. Hos
mle H. blef han då nysligt välkom-
nad. Under sin första vistelse
der hade de glömt hvad han heter
och kallade honom Surre, efter-
som han jemut morrade. Var det
inte ett hassande namn? När

8.

jag skulle gå derifrån, frågade jag
 åter om Baby ville följa med.
 Nej, han såg frågande först på Lotten
 så på minsele och visade att
 ingen best att igen gå sin väg.
 En gång har jag sedan varit och
 besökt på honom, då blef han
 åter mycket glad och beredde sig
 att följa med mig bort. Förmodligen
 tyckte han, att det nu vore tid att
 resa hem igen till tante och kus-
 bond på Björkudden, efter denna
 onödiga och äfventyrliga ståtens-
 vistelse. Mitta nu farbror H.
 inast Komma och afhenta honom.
 Söndags var jag först i Clara kyrka
 med felt Lundgren, sedan hos
Nordströms. Endast Lilli var
 hemma. Störande Kyssar och
 omfamningar, jag var helt baken
 och röd öfver en sådan vänstap.

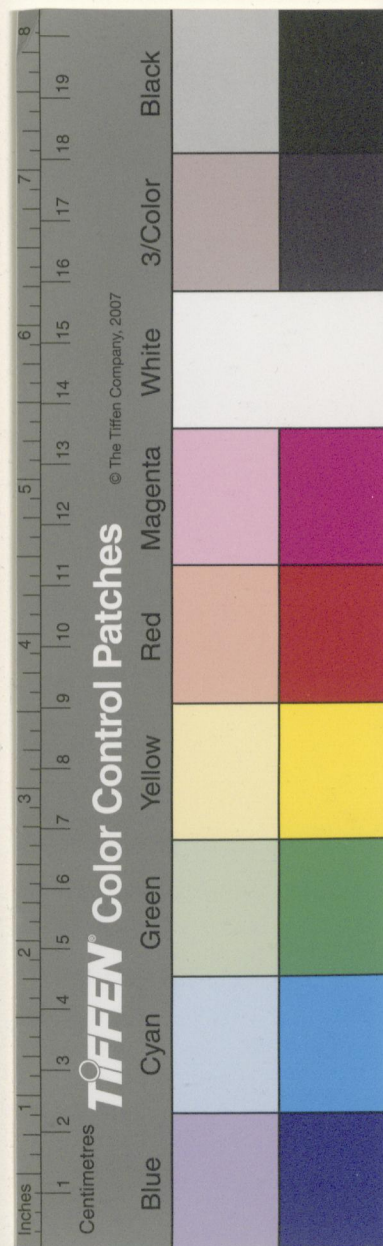

9.

J. Pyrmnberg

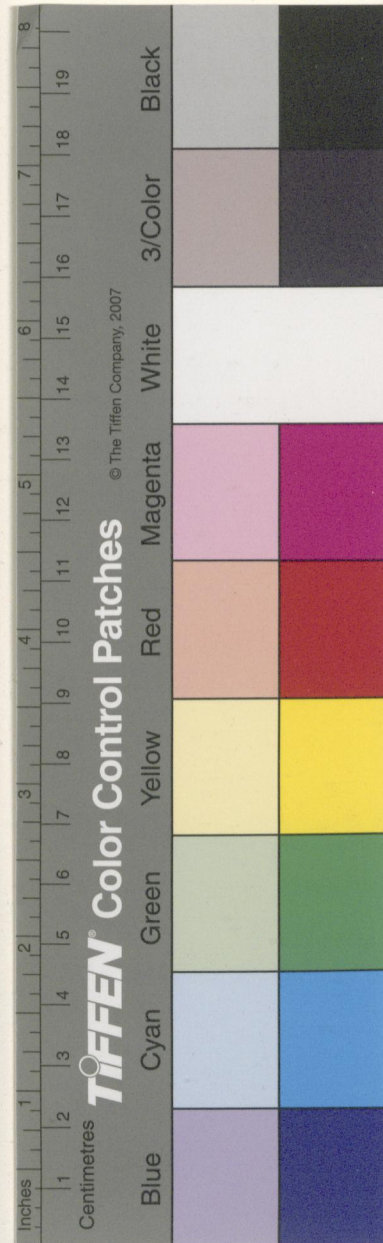
Tante N. är numera sängliggande, henne fick jag inte se, men hon blef glad öfver att jag kommit och frågade så vänligt efter Toini. Gummman är öfver 80 år. Ditt får jag nog lof att gå ibland, Lilli bad så mycket, och var verkligen tryskigt snäll. Hela e.m. och gån- den sällskapade jag med fält Lundgren; Mathalia och professorn voro borta på stor middag. Båda svägrarna hade bjudt mig till middag, men jag satt helst hemma och skref bref. Här dricks cacao om morg- narna, ägg och en cottle, så nog står man sig alltid, men lite allvar jag kaffe ändå. ^{Till} Den mid- ^(kl. 5) dagen två eller tre rätter, som hos oss, utmärkt väl lagad mat. Mellan 10 och 5 är en lång tid, men då jag målar künner jag g.

Det var en ganska snöig dag och jag kommit till och från huset.

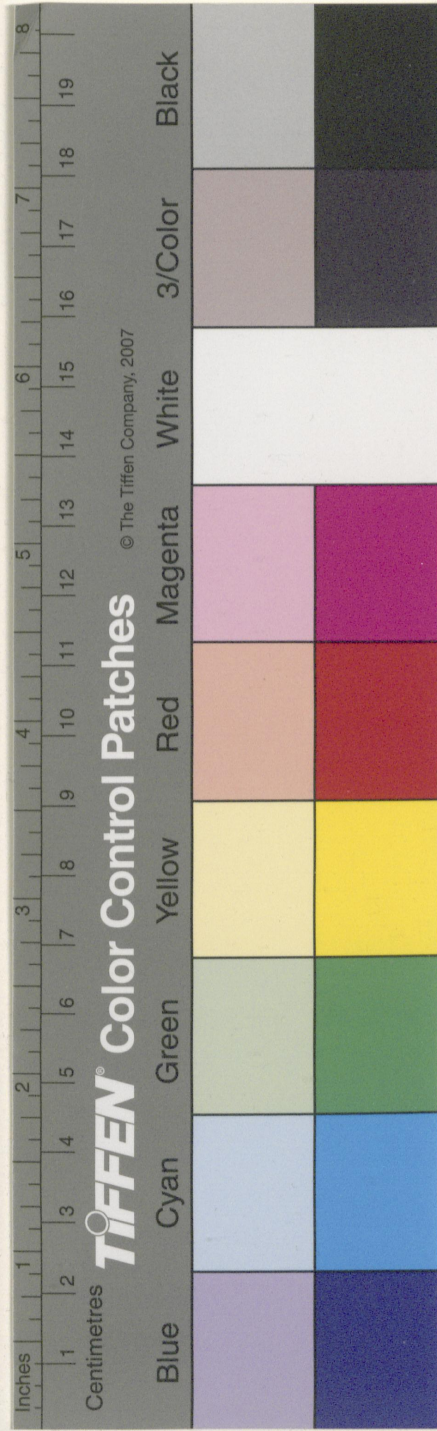

De ha två små ättlingar, en pojke och en flicka.
De har två små ättlingar, en pojke och en flicka.
bli hungrig. Det är bra skönt för
mig att få så gott mat och vin,
då jag arbetar och går så mycket.
Det är allt en lång väg ändå
till museum härifrån, och sedan
har man ofta något nedat staden
att uträtta. Jag har köpt pärlor,
efter troget sökande, välgående,
profrande bland 1000 och 1. Här
gå de mest i sina korta ötsittande
jackor med skinnbräm, för att
antydde att de äro vintersplagg. Jag
har velat en lång, till fötterna, den
tygkaste jag funnit mörkbrun
luefrig, varm. Den kostade 62 Kr.
Jag tror den skall bära varaktig,
fullkomligt rät och slät är den.
Bounies har nu skickat mig bo-
llen och penningar. Men tänk
min hjälpa, när det är jernat
100 Kr. mindre än jag besäknat!

Jag har alltid trott att det går
16 trycksidor på arbetet, men han
tycks räkna 24. Huru hänger det
ihop, pappa? På detta sätt blef
det endast 8 1/2 ark af, i stället för
omkr. 1 1/2, som jag hoppats och 165
Kr. i stället för 260. Näja, jag är i
alla fall nöjd och tacksam, men
naturligtvis var det en liten mått-
bar balans i mina annars lysande
finanser. - I dag var Jimmy Bounier
här, de ha först nu flyttat in.
Hon bad mig till dem nästa söndag
middag. Sigue har också sökt
mig och bjöd mig till fredag middag.
Jag vet i när jag skall besöka mi-
na vänners bjuden, t.ex. uppsökta
stunanda thefotedt, barlsons och
fru Cramer, då jag har alla f.m. ar-
upptagna och jag inte vet när de
hafva middags tid. Fru Cramer

Jag har mottagit det allra vänligaste
 bref från Sophie Gamél med en
 hjertlig inbjudning att komma
 till dem! Det glädde mig riktigt.
 Hon tycker vara att det är så
 ledamt, hvilket doktorn strax
 hade skrifvit, att de icke kunna
 logera mig för natten, emedan de
 ras rum äro så få och otämligt
 belägna. Men de skulle skaffa
 mig rum i ett "garnie" midt em-
 mot, dit de skulle följa mig hvarje
 kväll och afhemta mig hvarje mor-
 gon. För jag resa. Det vore bra
 roligt och uppfriskande. Men
 doktorn kan ju gerna betkosta
 det, efter det nu skulle vara en
 så stor glädje för honom. Af
 slappas pengar tager jag det i
 ingen händelse och mina
 egna --- räcka inte till.
 Hela resan skulle taga 8 dagar.

141.

Jag har mött och anfangat gubben
 Fredr. Deland på gatan. Han blef så
 hjertegläd att få helningar från
 sin "älskade Topelius". Gubben
 är nu alldeles ensam, hans dotter
 dotter har dött i lungrot för 3 år
 sedan. Han bad mig skaffa honom
 pappas porträtt i lif. form at,
 "men det skall stå skrifvet bakom.
 till min gamle vän." Älskade
 pappa, gläd honom dermed! Han
 bor sedan 30 år Regeringsgatan 47.
 Toini! Räkningen från Nummern
 för skickas till frk Bergbom; jag
 trodde de strunt vägarne strax be-
 talades. Han bor i hörnet af Nylands-
 och Fredr. gatan, men det förvånar
 mig icke alls att det inte stod i
olmanacken (som du skref.)
 Pappa min, jag går aldrig ensam ut
 om gattarna. Det finns alltid någon
 beaktlig människa som följer mig,

